

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2018

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Ο Λύσανδρος και τους φρουρούς των Αθηναίων και αν κάπου έβλεπε κάποιον άλλο Αθηναίο τον έστελνε στην Αθήνα παρέχοντας ασφάλεια μόνο σε εκείνους που έπλεαν προς τα κει , και όχι προς κάπου αλλού, επειδή γνώριζε ότι όσοι περισσότεροι θα συγκεντρώνονταν στην πόλη και στον Πειραιά ,πιο γρήγορα θα προκληθεί έλλειψη των απαραίτητων . αφού άφησε τον Σθενέλαον από την Λακωνία διοικητή στο Βυζάντιο και στην Καρχηδόνα , ο ίδιος αφού αναχώρησε προς τη Λάμψακο, επισκεύαζε τα πλοία.
2. Κατηγορίες των έργων του Ξενοφώντα : ιστορικά (Κύρου Ανάβασις) – σωκρατικά (Απολογία Σωκράτους) - διδακτικά (Περί ιππικής).
3. α).Κυρίαρχος της πολιτικής κατάστασης είναι ο Λύσανδρος –στόχος του η κατάληψη της Αθήνας – δεν βιάζεται όμως, αντίθετα με μεθοδικότητα αποκόπτει τους θαλάσσιους δρόμους εφοδιασμού της Αθήνας εξασφαλίζοντας την κατοχή τους με την εγκαθίδρυση δεκαρχιών. Οι δε σύμμαχοι τον υποδέχονται ως ελευθερωτή από την αθηναϊκή κυριαρχία.(οι δ΄υπεδέχοντο...αφέντες) . Συγχρόνως στέλνει στην Αθήνα όποιον Αθηναίο συναντά θεωρώντας πως όσο πιο πολλοί συγκεντρώνονταν στην Αθήνα τόσο πιο γρήγορα θα αντιμετώπιζαν πρόβλημα επισιτισμού με αποτέλεσμα η Αθήνα να ζητήσει από την Σπάρτη συνθηκολόγηση με τους πιο απεχθείς όρους(τους φρουρούς των Αθηναίων...απέπεμπεν εις Αθήνας –θαπτον ενδειαν έσεσθαι). Αρχικά η κίνησή του να καταλάβει το Βυζάντιο και την Καρχηδόνα αποτελεί μια στρατιωτική ενέργεια αφού έτσι παγιώνεται η κυριαρχία τωνΣπαρτιατών στον Ελλήσποντο και συγχρόνως εμποδίζεται ο εμπορικός ανεφοδιασμός της Αθήνας (επί το Βυζάντιον και Καρχηδόνα). Από την άλλη μεριά η εγκατάσταση δεκαρχιών στις περιοχές που καταλαμβάνει αποτελούν πολιτική ενέργεια που πλήττει το γόητρο της αθηναϊκής δημοκρατίας.(Καταλιπόν...αρμοστήν Λάκωνα)
β). Ο Ξενοφώντας αποδίδει τις κινήσεις του Λύσανδρου με τη χρήση του παρατατικού (έπλει). Επειδή όμως δεν είναι μόνο στρατιωτικές αλλά έχουν και πολιτική σκοπιμότητα εντάσσονται σε ένα πλαίσιο άλλων ενεργειών και κινήσεων. Αυτό το πλαίσιο συνθέτουν οι δευτερεύοντες όροι και κυρίως οι επιρρηματικές μετοχές (διδούς, ειδώς –έσεσθαι ένδειαν).
γ). παρά τη διαφορά του πολιτεύματος ανάμεσα στην Σπάρτη και την Αθήνα και παρά τη βιαιότητα των συγκρούσεων υπήρχαν θεσμοί σεβαστοί από τους αντιπάλους , όπως οι

σπονδές : αντιπρόσωποι των αντιπάλων κατέληγαν σε συμφωνία που την επισφράγιζαν με σπονδές προς τιμήν των θεών, τους οποίους καλούσαν ως μάρτυρες για την τήρησή της. Έτσι αυτοί που αποχωρούσαν μετά από πολιορκία και παράδοση, ήταν ασφαλείς ως προστατευόμενοι των θεών.

4. Και οι δύο άνδρες εμφανίζονται διορατικοί, ευφυείς και ικανοί να κρίνουν τις συνθήκες και να λαμβάνουν ορθές αποφάσεις. Στην περίπτωση του Λύσανδρου, οι μεθοδικές και ψυχραιμες ενέργειες που εφάρμοσε και εξακολουθεί να εφαρμόζει είναι πολύ προσεκτικά σχεδιασμένες και αναδεικνύουν το μεγαλείο του ως στρατηγός. Δεν βασίζεται στην παρόρμηση αλλά στην λογική. Από την άλλη μεριά, ο Αλκιβιάδης ενώ βρίσκεται στην εξορία, έχοντας μια απόσταση από τις εξελίξεις και με πιο καθαρή οπτική, αντιλαμβάνεται τις λανθασμένες κινήσεις των συμπολιτών του Αθηναίων στρατηγών και επιχειρεί κάνοντας χρήση ορθών επιχειρημάτων να τους συμβουλέψει (Ο Αλκιβιάδης, όταν είδε... όταν θελήσετε). Οι συμβουλές του φανερώνουν έναν άνδρα με εξέχουσα στρατιωτική ικανότητα και κοφτερό πνεύμα. Ωστόσο οι άλλοι Αθηναίοι στρατηγοί Τυδέας και Μένανδρος αρνούνται τις συμβουλές του και παρασυρμένοι από την αλαζονεία και το παθος για νίκη των Αθηναίων και συντριβή των εχθρών, συμβάλλουν με τις λάθος αποφάσεις τους στην εξευτελιστική ήττα του αθηναϊκού στόλου. Εξάλλου δεν είναι τυχαίο πόσο σύντομη είναι η αναφορά του Ξενοφώντα στους στρατιωτικούς επικεφαλής των Αθηναίων και αντίθετα πως περιγράφει τις κινήσεις του Λύσανδρου και την επιχειρηματολογία του Αλκιβιάδη, προβάλλοντας την ηγετική φυσιογνωμία των δύο ανδρών.

5 α). **φρουρόν, ἀσφάλειας, ἄρμοστάς, ναῦν**

β). φεύγουσι	γίνονται	ἀποπέμπει
ἔφευγον	ἐγίνοντο	ἀπέπεμπεν
φευξονται και φευξοῦνται	γενήσονται	ἀποπέμψει
ἔφυγον	ἐγένοντο	ἀπέπεμψεν
πεφευγασι	γεγένηνται –γεγόνασι	ἀποπεπόμφασιν
ἐπεφεύγεσαν	ἐγγένηντο - ἐγγέονεσαν	ἀπεπεπόμφεσαν

γ). εἶδον , ἴδωσιν, ἴδοιεν, ἰδόντων ἢ ἰδέτωσαν, ἰδεῖν, ἴδων/ἰδούσα/ἰδόν

6. Ὑποσπόνδους : επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στον όρο φρουρούς

Θᾶττον : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου

Ἀθηναῖοι : κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο οὔτοι

Τῶν ἔπιτηδειών : γενική αντικειμενική στο ἔνδειαν

Καταλιπών : χρονική μετοχή , συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος

Εἰς Λάμψακον : εμπρόθετος προσδιορισμός που φανερώνει την κίνηση σε τόπο

7.α) ναυπηγός, ναυμαχία, ναύκληρος, ναύαρχος.

β) Γεγονός:Ἐγένοντο

Δώρο: διδούς

ΑΡΕΙΜΑΝΙΟ
ΔΙΚΤΥΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

**... ΑΡΑ
ΠΕΡΑΣΕΣ!**

Διαπόμπευση: ἀπέπεμπεν

Πρόσφυγας: ἔφυγον

Ύφεση: ἀφέντες

Όψη: ἴδοι

Ανάστημα: κατεστήσατο